

NACIZEM REDIVIVUS?

Andrej
Kokot

V bistvu je vseeno
kaj misliš zasaditi:
kaj misliš zasaditi:
kol z dvojezičnim napisom
ali drevo.

Samo v semenu
je velika razlika.
Eno zraste iz tal,
drugo mora
vzkleti v ljudeh.
Škoda, da je večina nerodovitna.

*

V meni so čudne stvari,
so mravlje,
so ščurki, so skale in pesek
in voda in zemlja,
so drevesa in gore,
sekire in krampi,
je številka dvesto pet;
dvesto pet napisov in vasi.

Oh, v meni so res
čudne stvari, so čudne stvari.
Pa bi bilo še vse lepo in prav,
če bi med vsem tem
bilo vsaj nekaj človeškega.

*

In vi, ki nosite v rokah
usodo našo,
zakaj molče greste mimo
zgodovine in obvez?

Ali vam spomin
na bridki čas že tone v pozabo
in ne veste več za pot
zločinske smrti,
ki je divjala v naših krajih?

Takrat ni bilo samo
dvesto pet vasi.
Takrat so našli vsako vas,
vsakega od nas.

*

Mojo zemljo
so obesili na zid
in pretaknili z iglami.

Iz naših zelenih poljan
je zasvetilo
dvesto pet škrlatnih pik
in zdaj kot
znojne srage polzijo
prek pozabljenih vasi.

NAPISI PADAJO Napisi
 padajo, padajo
 v gnoj
 naše stvarnosti
 na tlak sebičnosti,
 v prepad
 med besede sožitja,
 v travo rjave modrosti,
 v blato našega časa,
 na široka usta obljub.

Napisi
 padajo, padajo, padajo.

Napisi padajo
 namesto nas.

Proti elementarni demokratičnosti in temeljnemu človeškemu dostojanstvu

Politična histerija ob dvojezičnih napisih na Koroškem

Janko
 Jeri

Ko je ob 50. obletnici koroškega plebiscita pred dvema letoma glasilo koroškega Heimatdiensta med drugim ugotovilo, »da obrambni boji na Koroškem tudi še danes niso končani in da zgodovina potegne črto pod razvojem med dvema narodoma šele tedaj, ko eden izmed njiju ne obstaja več«, in po splošno medli reakciji na ta nezaslišani rasistični genocidni izpad so bile pač opravičene temačne slutnje. Seda-

nji izbruh pravcate manije provincialnega šovinističnega fanatizma spričo nekaj dvojezičnih krajevnih napisnih tabel in kažipotov na osnovi zakona z dne 6. julija letos (ob tem velja izrecno opozoriti, da gre dejansko za povsem minimalno, torzno izpolnitev 3. odstavka sedmega člena avstrijske državne pogodbe iz leta 1955) je to potrdilo in hkrati ponazorilo, kako globoko je segla protislovenska fobija (zagrizenost) med nekaterimi sloji nemško govorečega prebivalstva na Koroškem.

Tudi za tistega, ki bolj v grobih obrisih pozna genezo odnosov in ravnanja z avtohtono slovensko narodno skupnostjo na Koroškem še izza časov prve avstrijske republike in po drugi svetovni vojni, pa to ni pomenilo (kljub razvejanosti sedanjega terorja) posebnega presenečenja. Popuščanje nacistično obremenjeni »velikonemški« miselnosti (kolikor se omejim le na